

undgaa Fattigunderstøttelse. Man kan ikke se, at Bestemmelsen i denne Paragraf kan have anden Følge end at gøre ham Opholdet saa tungt som muligt, og lægge Hindringer i Vejen for hans Erhverv. Udvalget foreslaar derfor, at denne Paragraf udgaa. Jeg kommer dernæst til Vædringsforslagene til § 51, en af de vigtigste Paragraffer, som findes i Lovforslaget. Der har jo altid indtil nu været en stærk Tendens hos Sogneraadene til at faa de understøttede, som ere forsørgelsesberettigede i andre Kommuner, hjemsendte snarest muligt til Trods for, at Udgiften for Opholdskommunen, naar undtages de 6 Ugers Kur, var for intet at regne; men naar dette Forslag og dermed ogsaa § 44 forhaabentlig træder i Kraft, vil en større Udgift falde paa Opholdskommunen, og der vil da blive en endnu større Tendens til at faa disse Individuer snarest muligt hjemsendte. Jeg skal ikke fordybe mig i det forargelige, som ofte er kommet frem i dette Forhold, Udvalget har været enig om at gøre Bestemmelsen i Hjemsendelsesparagraffen saa svær som muligt, men har dog ikke været helt enig. Et Flertal har stillet Vædringsforslaget Nr. 37, som jeg skal tillade mig først at omtale. Det gaar ud paa, at naar en Person har — ikke haft Ophold, men været bosat — haft Familie og Husstand at han altsaa virkelig har slaaget fast Bo og opholdt sig som saadan i en Kommune to Aar, og han ved nært Slægtskabsbaand er knyttet til Kommunen — hvilket i mange Tilfælde kan paavises, idet mange Ungkarle ude i Landet ere gaaede f. Eks. ind til Byerne uden videre at bryde sig om deres Opholdskommuner, eller hvor de nu i øvrigt høre hjemme — og han gifter sig paa det nye Opholdssted med en Pige, der er knyttet maasse ikke alene til Forældre, men til andre Slægtinge, saa siger man, at her er det særlig galt, naar en saadan Mand uden sit Samthkke skal rives ud af sin Familie-kreds for at bortføres til en Kommune, hvor han maasse slet ikke har været; er han et uægte Barn, behøver han slet ikke at have været der. Dette finder man urigtigt, og man mener derfor, at under saadanne Forhold bør hans Samthkke indhentes, før det kan ske. Nu har man ikke været blind for, at det dog kunde føre til, at Forsørgelseskommunen kunde komme til at faa meget større Udgifter. Det er nemlig saadan, at i Købstæderne eller særlig i Kjøbenhavn er i Virkeligheden efter Forholdene, som de ere, uden at Fattigbestyrelsen vist rutter mere med Pengene end andre Steder, Forsørgelsen dyrere end i Landkommunerne, og det kunde

maaffe gaa saa vidt, at Forsørgelseskommu- nen endogaa kunde komme til at udrede mere, end hvor de udrede de Trefferdele, og det kunde betydelig overstige den Sum, som de kunde komme til at udrede, naar de havde Familien hjemme, til hele hans Underhold. Man har derfor altsaa lagt til Overøvrigheden et vist Skøn for dette Tilfældes Skuld, altsaa hvor Forsørgelseskommu- nen blev særlig brøstholden. Med Hensyn til Hovedbestemmelsen er derimod Ud- valget bleven enig, og De ville se, at det findes i Vædringsforslaget under Nr. 38. Der har man opstillet 4 bestemte Regler, som skulle iagttages, før Hjemsendelsen kan finde Sted. Den første er den, at den Udgift, der har været i Anledning af vedkom- mende Person, skal være af den Art, at den kan refunderes. Jeg vil henvide ærede Med- lemmer til at læse § 43; der ville De se, hvad der forstaaes ved, hvad der skal refunderes, og hvad der ikke skal refunderes. Det skal altsaa være Ud- gifter, der skulle refunderes eller kunne for- langes refunderede. Det er det første. Det andet er, at det tillige skal være en væsent- lig Del af det, som vedkommende har behov til sit og sine Underhold! Her veed jeg godt, at man vil indvende, hvad er en væsentlig Del? og Udvalget har derfor ogsaa slyklet med den Tanke, om det ikke i selve Forslaget skulde opstille bestemte Forhold, men man har dog indtil videre undladt dette. Endvidere, at der skal være Udgift til, at Understøttelsen vil være for længere Tid. Man har ligeledes sagt: hvad forstaaes ved længere Tid? og Udvalget har som sagt ogsaa der haft under Overvejelse, om det ikke i en særlig Paragraf burde indsette en Tidbestemmelse, og endelig, at vedkommende Person ikke ved Hjemsendelsen kom under ringere Erhvervsforhold end i Opholdskom- munen. Det er disse Hovedbestemmelser, som loyalt gennemførte og tagne Hensyn til ville føre til, at kun enkelte Hjemsendelser overfor gifte Personer ville finde Sted. Der er nogle Undtagelsestilfælde, og her har man ogsaa tilladt sig at stille et Par Vædrings- forslag, nemlig Nr. 39, der siger, at Syge- hjælpen ogsaa til Mandens Hustru bliver som Sygehjælp til ham selv og ikke skal have Hjemsendelse til Følge. Man er dog bleven gjort opmærksom paa, at der er en Sygdom, hvis Følge det dog egentlig vilde være rigtigt blev Hjemsendelse. Derfor har Udvalget stillet et Vædringsforslag, der gaar ud paa at undtage dette Tilfælde. Det er naar Konen lider af en langvarig Sinds- sygdom. Naar en Hustru forlader Hjemmet, bliver dermed Hjemnets Karakter forandret, og det er muligt, at det under saadanne